

مدل ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی با در نظر گرفتن معیارهای پایداری

منصور مؤمنی^۱؛ سینا رزبان^۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۵/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۲/۰۴

چکیده

ارزیابی عملکرد به دنبال بررسی وضعیت سازمان است و بررسی سیاست‌هایی چون ایجاد شهرک صنعتی برای کشورهای در حال توسعه از موارد مهم جهش آینده اقتصادی است. اهداف این شهرک‌ها که در وهله اول توسعه و رونق اقتصادی، تمرکززدایی و اشتغال‌زایی بوده، امروز با اهداف وسیع‌تری چون مسائل زیست‌محیطی و رشد اجتماعی گره‌خورده است و توسعه پایدار در صدر مسائل مهم در ارتباط با این شهرک‌ها قرار گرفته است. در این مطالعه در راستای رسیدن به یک مدل ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی در کشور از روش فراترکیب استفاده شده است. برای این امر مقالات مرتبط با استفاده از این روش در ۵ مرحله مورد پالایش قرار گرفته و نهایتاً ۲۹ مقاله برای جمع‌آوری نشان‌گرهای ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی مورد استفاده و در ابعاد هشت‌گانه آب، انتشارات، ارزش افزوده اقتصادی، ضایعات، انرژی، کارکنان، مسائل زیست‌محیطی، مدیریت و حاکمیت دسته‌بندی شدند. عدم‌اقبال به مقولاتی نوین چون مشارکت‌های جمعی در سطح واحدهای صنعتی و نشانگرهایی که تا حدی مفاهیم ناشناخته‌تری را شامل می‌شدند و همچنین در میان مسائل مالی نیز نشانگرهایی چون ارزش خالص حاضر شرکت‌ها و تغییر در درآمد عملیاتی و تأیید ابعادی چون ارزش افزوده و کارکنان از نتایج تحقیق حاضر است که بیان‌گر آن است علی‌رغم وجود نشانه‌هایی از توجه به تحولات اخیر، شهرک‌های صنعتی ایران در نسل‌های چند دهه گذشته این شهرک‌ها در سطح جهان قرار دارند.

کلیدواژه‌ها: روش فراترکیب، ارزیابی عملکرد، شهرک صنعتی.

۱- استاد گروه مدیریت دانشگاه تهران (رایانامه: mmomeni@ut.ac.ir)

۲- دانشجوی دکتری رشته مدیریت تولید و عملیات پردیس البرز دانشگاه تهران

مقدمه

کسب شناخت در عرصه مدیریت بسیار کلیدی است، زیرا مبنای تصمیم‌گیری صحیح است (عزیزی، ۱۳۹۵). بررسی وضعیت کشورهای درحال توسعه بیان‌گر این نکته هست که تصمیمات با وجه راهبردی درست باعث تحول بنیادین اقتصادی در این کشورها گردیده است؛ چنان‌که این تصمیمات با افزایش کارایی و بهره‌وری در سطح صنایع این کشورها باعث ایجاد درآمدهای هنگفت و ایجاد مزیت رقابتی برای این کشورها گردیده است.

کره جنوبی یکی از فقیرترین کشورهای جهان با درآمد سرانه ۷۹ دلار در اوایل دهه ۶۰ میلادی بود، اما دولت کره به‌صورت تهاجمی راهبرد توسعه اقتصادی را از سال ۱۹۶۲ مورد اجرا گذاشت و بخش تولید موفق شد بود که رشد اقتصاد کره را هدایت کند و شهرک‌های صنعتی به‌طور قابل توجهی در رشد به‌عنوان بسترهای بخش تولید مشارکت داشته‌اند. از آن به بعد، کره به‌طور بی‌سابقه رشدی سریع را تجربه کرده است و در میان دیگر اقتصادهای نوظهور که بعد از جنگ دوم جهانی مستقل شده‌اند، درخشش داشته است.

کره، اولین برنامه پنج‌ساله توسعه اقتصادی خود را در سال ۱۹۶۲ (۱۹۶۶-۱۹۶۲) پایه‌ریزی نمود و به‌طور تهاجمی راهبرد صادرات محور صنعتی را برای به‌دست آوردن رشد خودبسنده^۱ اقتصادی از طریق فائق آمدن بر چالش‌هایی شامل منابع طبیعی کمیاب، اندازه کوچک بازار داخلی، بخش خصوصی کمتر رقابتی و سرمایه محدود را مورد اجرا نهاد. شهرک‌های صنعتی کره نه تنها در رشد اقتصادی ملی مشارکت نموده است، بلکه همچنین در ایجاد شغل‌های محلی، فعال‌سازی اقتصاد محلی و رشد شهرها با در نظر گرفتن مراحل توسعه صنعتی در کنار مشخصه‌های محلی مشارکت داشته‌اند. در این شهرک‌های صنعتی در ابتدا صنایع سبک با حمایت دولتی از طریق یارانه‌ها و نرخ‌های تبدیل مناسب با هدف صادرات شکل گرفت؛ چرا که صنایعی چون پارچه‌بافی و دوزندگی از حاشیه رقابتی جهانی کره در آن سال‌ها به حساب می‌آمدند (جو، ۲۰۱۲: ۶).

در کشور هند نیز با مشاهده نارسایی‌های مربوط به شهرک‌های صنعتی مدل جدیدی از این شهرک‌های صنعتی طراحی شده است که برای رفع مشکلات، صاحبان صنایع رهبر مستقر در این شهرک‌ها ایجادکننده و اداره‌کننده این شهرک‌ها شده و از این جهت ریسک‌هایی مانند خالی ماندن و عدم‌احداث آن‌ها در مکان‌های نامناسب را به کناری نهاده و دولت در این بین نقش حمایتی و مشارکتی و تأمین کمک‌های مالی را ایفا نموده و به سرعت بخشی به روند امور می‌پردازد. تجارب

اولیه این رویکرد، چشم‌انداز روشن‌تری را پیشروی این شهرک‌ها و به‌خصوص شهرک‌های تخصصی صنایع نساجی قرار داده است (سالمان و جردن، ۲۰۱۳).

روی دیگر رشد اقتصادی، مشکلات زیست‌محیطی است که اگرچه در ایران توجه جدی را تا به امروز به خود جلب نکرده است و از مسائل اساسی و دغدغه‌های با اولویت بالا به حساب نمی‌آید؛ این موضوع در کشورهای توسعه‌یافته و نیمه‌توسعه‌یافته توجه بسیاری را به خود مشغول داشته و به نظر می‌رسد از مسائل بگرنج این کشورها به حساب می‌آید و بیان می‌شود: «در کشورهای توسعه‌یافته، مقادیر عظیمی از ضایعات مورد استفاده مجدد قرار نگرفته و یا به صورت درستی توسط شرکت دفع نمی‌شود. این موضوع منجر به مشکلات مدیریت ضایعات خطرناک، جایابی محل‌های دفن جدید و تهی شدن مواد اولیه شده است» (گوناسکاران و اسپالانزانی، ۲۰۱۲: ۳۵) و همین‌طور پایداری یک مسئله مهم برای اکثر سازمان‌ها به دلیل رشد آگاهی از محیط‌زیست، قوانین زیست‌محیطی و جهانی‌سازی بازارها شده است (آگراوال و همکاران، ۲۰۱۶: ۲۸۹).

در مورد کشور چین نیز رشد اقتصادی به مانند مورد ذکر شده قبلی به وقوع پیوسته است، اما افزایش رشد اقتصادی با هزینه‌های بالای زیست‌محیطی و اجتماعی همراه بوده است. این لیست بلندبالا شامل آلودگی زیست‌محیطی، کمیابی منابع، دود و مسائل مربوط به مسئولیت‌های اجتماعی است (بای و همکاران، ۲۰۱۵: ۶). از این‌رو در بسیاری از پژوهش‌های امروز در خصوص شهرک‌های صنعتی، ارزیابی پایداری به جزئی لاینفک تبدیل شده است.

در ایران ایجاد شهرک‌های صنعتی به زمانی قبل از انقلاب ۱۳۵۷ و به موارد معدودی چون شهر صنعتی اهواز در سال ۱۳۴۶، شهر صنعتی البرز (۱۱ کیلومتری قزوین) در سال ۱۳۴۷ و ... برمی‌گردد. قانون تأسیس شرکت شهرک‌های صنعتی ایران در سال ۱۳۶۲ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است (رضویان و غلامرضایی، ۱۳۸۵: ۷۲). با ادغام این شرکت در قالب سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران، اهداف راهبردی این سازمان در مجموع در مواردی چون افزایش سهم صنعت در تولید ناخالص داخلی، توسعه و تکمیل زیرساخت‌های لازم برای صنایع کشور و بهبود فضای کسب‌وکار و همچنین استقرار سازمانی پویا، دانش‌مدار و ... هم‌سو با تحولات جهانی ذکر گردیده است.

با گذشت عمر ۳۰ ساله این سیاست‌گذاری بررسی وضعیت شهرک‌های صنعتی در ایران می‌تواند چشم‌انداز این شهرک‌ها را با بررسی نقاط ضعف و قوت آن‌ها با توجه به نیازهای روز کشور روشن نماید و برنامه‌ریزان و مجریان امر را برای برنامه‌ریزی بهتر در آینده رهنمون سازد. با در نظر گرفتن وضعیت کشورهای با رشد جهشی که بدان اشاره شد و علت رشد آن‌ها که سرمایه‌گذاری درست و سیاست‌گذاری مطلوب هست؛ ارزیابی یکی از سیاست‌های مهم چند دهه اخیر ایران برای رسیدن به رشد چندجانبه در مناطق مختلف کشور می‌تواند راهگشایی برای برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌های کلان آینده در سطح خرد و کلان باشد. بدین معنی که با داشتن معیار مناسب برای ارزیابی شهرک‌های صنعتی به صورت انفرادی علاوه بر آنکه می‌توان در مورد موفقیت و مسیر رشد آن شهرک دیدگاه مناسبی را به دست آورد، با تجمیع این دیدگاه‌ها برای چندین شهرک در یک منطقه می‌توان مسائل منطقه‌ای شهرک‌های صنعتی و بعد از آن با تجمیع مجدد مناطق در سطح کلان‌تر مانند سطح استانی یا ملی وضعیت شاخص‌های اساسی مورد نظر برای رشد شهرک‌های صنعتی را پیش نمود.

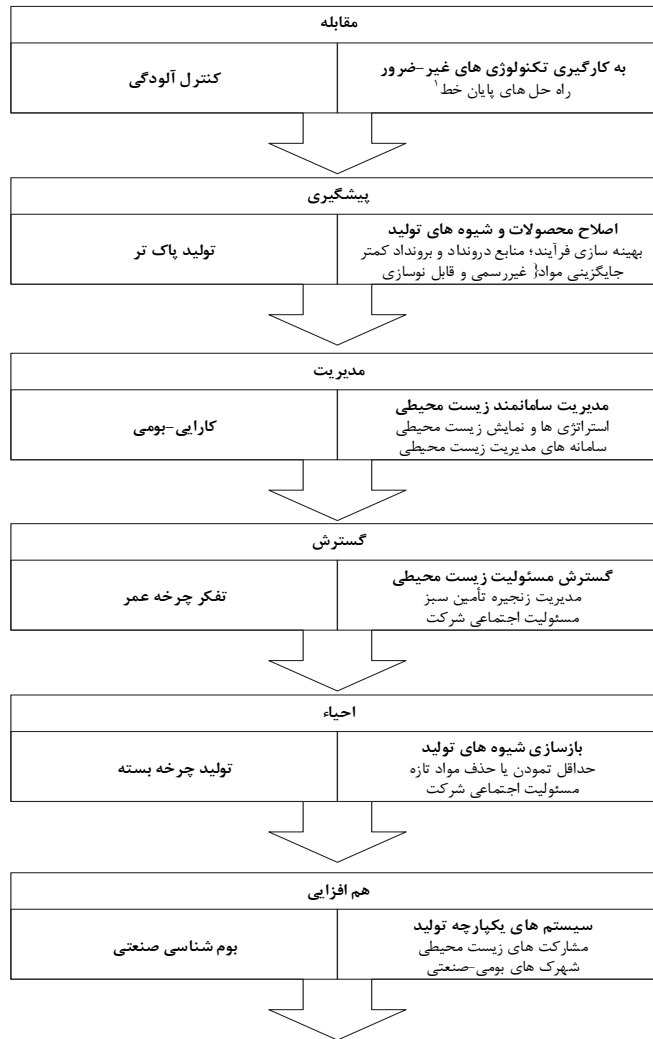
مبانی نظری و پیشینه‌شناسی تحقیق

یک شهرک صنعتی می‌تواند به عنوان یک بخش از زمین توسعه یافته و بخش بندی شده به قطعاتی بنا بر یک نقشه جامع با اختصاص جاده‌ها، حمل و نقل و وسایل عمومی با یا بدون کارخانه‌های ساخته شده (رشد یافته)، گاهی با تجهیزات مشترک و گاهی بدون آن‌ها، برای استفاده یک گروه از صنعت‌گران تعریف گردد (یونیدو، ۱۹۹۷: ۱۰). از ملاحظاتی که ساخت شهرک صنعتی را لازم می‌کند می‌توان موارد زیر را برشمرد: رشد جمعیت شهری بیش از متوسط ملی، رشد بیکاری در ناحیه و این موضوع که آیا مدارس، بیمارستان‌ها و مسکن برای تقاضای فعلی یا سه سال آینده ناکافی است؟ اهداف شهرک‌های صنعتی به طور کلی در مواردی به مانند ذیل قابل بیان است: تشویق توسعه صنعتی و توازن در توزیع آن به عنوان هدف‌های بخشی، حفظ محیط‌زیست و استفاده بهینه از فضا به عنوان هدف‌های کالبدی (رضویان و غلامرضایی، ۱۳۸۵)، جلوگیری از مهاجرت بی‌رویه از مناطق با جمعیت کمتر به مناطق با تمرکز جمعیت بیشتر با کمک به اشتغال در این مناطق، جلوگیری از احداث صنایع در شهرها که باعث آلودگی هر چه بیشتر این شهرها می‌گردد.

مفاهیم گسترش یافته مرتبط با پایداری و مباحث زیست محیطی ابتدا با انتشار محدودیت‌های رشد^۱ به سال ۱۹۷۲ شروع به ظهور نمود (دیونگ و همکاران، ۲۰۱۳: ۵۰)؛ نام‌گذاری مفهوم توسعه پایدار به‌طور کلی از سال ۱۹۸۷ با گزارش گروه (برانتلند)^۲ انجام شده است. توسعه پایدار به معنی برآورده کردن نیازهای حاضر بدون از بین بردن توانایی نسل‌های آینده برای برآورده کردن نیازهایشان است (دلای و تاکاهاشی، ۲۰۱۱: ۷).

اهمیت ذکر شده مباحث توسعه پایدار در ادبیات امروز برای ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی نیز مورد توجه قرار گرفته و نسل جدید از این شهرک‌ها با نام شهرک‌های بوم سازگار^۳ و ارزیابی عملکرد آن‌ها به‌خصوص در کشور چین مورد توجه است.

هدف اصلی بوم‌شناسی صنعتی و شهرک‌های بوم سازگار ارائه توسعه پایدار اقتصادی در سطوح جهانی، منطقه‌ای و محلی می‌باشد. شهرک‌های بوم سازگار می‌تواند به‌عنوان حمایتی از نظرگاه منبع - نگر به سازمان نیز نگریسته شود؛ چنان‌که بارنی (۱۹۹۱) منبع را به‌عنوان "کل دارایی‌ها، توانمندی‌ها، فرآیندهای سازمانی، مشخصه‌های سازمانی، اطلاعات، دانش و ... که توسط یک سازمان تحت کنترل می‌باشد و سازمان را قادر می‌سازد که تصویری از راهبردها داشته و راهبردها را به کار گیرد که کارایی و اثربخشی آن را افزایش می‌دهد" تعریف می‌کند (وسلا و همکاران، ۲۰۱۶). تحول مفاهیم و عملیات تولید پایدار به‌صورت شکل ذیل (نمودار شماره ۱) ارائه می‌گردد:

شکل ۱. سیر تحول عملیات و مفاهیم تولید پایدار

چین اولین کشوری بود که به‌طور جهانی استاندارد یک شهرک صنعتی-زیستی را راه‌اندازی نمود و در حال حاضر حداقل ۱۵۸۶ شهرک صنعتی ملی یا منطقه‌ای را داراست که برای نیل به اقتصاد گردشی و رقابت‌پذیری ملی ضروری دیده شده است (وسلا و همکاران، ۲۰۱۶). کره، مکزیک و به تازگی برزیل هم به‌طور فعال توسعه شهرک‌های صنعتی زیستی را از طریق ابتکارات سیاست‌گذاری و راهنمایی فراهم آورده است.

در مطالعات برای ارزیابی پایداری رویکردهای مختلفی مورد نظر بوده است، چنان‌که در مطالعه

افول- دادزی، افول دادزی و ترکسن (۲۰۱۶) این موضوع در نظر گرفته می‌شود که بررسی پایداری با رتبه‌بندی صرف سازمان‌ها می‌تواند گمراه‌کننده باشد؛ چراکه ممکن است همه سازمان‌ها مربوطه وضعیت ضعیفی از جهت پایداری داشته باشند، اما بعضی از آن‌ها از دیگر سازمان‌ها رتبه بهتری داشته و حتی اول یا دوم باشند. بنابراین مطالعه با ارایه روش تاپسیس^۱ و در نظر گرفتن یک استاندارد صنعت به دنبال آن است که علاوه بر رتبه‌بندی سازمان‌ها نمره قبولی یا ردی را نیز به آن‌ها اختصاص دهد. این موضوع با در نظر گرفتن استاندارد صنعت به‌عنوان یکی از گزینه‌های موردبررسی در روش تاپسیس انجام می‌شود. همچنین این مطالعه علاوه بر ارایه ضریب کلی برای هر سازمان در امر پایداری با به توان رساندن ضریب مربوطه سهم هر یک از ابعاد اصلی را نیز به‌منظور بررسی ابعاد نیازمند بهبود مشخص می‌کند.

از سوی دیگر به علت آن‌که این مطالعه پایداری را بنا بر نظر خبرگان امر موضوعی پیوسته و در طول زمان می‌داند با ارایه نمودار سری زمانی، عملکرد هفت بانک اروپایی را در طول زمان موردبررسی قرار می‌دهد.

در مطالعه دیگری (پارک و بهارا، ۲۰۱۴)، بررسی شبکه‌های هم‌زیستی^۲ مورد توجه قرار گرفته است و به دنبال آن است که به ارزیابی عملکرد این شبکه‌های هم‌زیستی در شهرک زیستی صنعتی اولسان کره جنوبی پرداخته است. این مطالعه امر کارایی - بومی^۳ را مبنای تحلیل قرار داده که به معنای میزان عواید اقتصادی ناشی از مصارف زیست‌محیطی است که در این مطالعه بنا بر نظر کنسول جهانی کسب‌وکار برای توسعه پایدار عامل اقتصادی عواید خالص حاصل شده و عامل زیست‌محیطی^۳، میزان انرژی مصرف‌شده، میزان مواد خام مصرف‌شده و میزان ایجاد CO₂ است. این مطالعه با بررسی هفت شبکه هم‌زیستی مقدار تغییر کارایی زیستی را برای سه عامل زیست‌محیطی و کل عوامل در حالت قبل و بعد از ایجاد هم‌زیستی با روش کمی معرفی شده محاسبه می‌کند. در این محاسبات فرض را بر آن می‌گیرند که مقدار عواید اقتصادی چندان زیاد نبوده و قابل چشم‌پوشی است و حالت اولیه نسبت کارایی را معادل با ۱ در نظر می‌گیرد.

در مطالعه مربوطه به شهرک دون در امریکا^۴ هفت عامل برای پایداری در این شهرک در یک سال پیشنهاد شده است که شامل: ۱- کیفیت محیط‌زیست؛ ۲- پایداری اقتصادی کسب‌وکار؛ ۳- اجتماع

1 Topsis

2 Industrial symbiosis

3 Eco-Efficiency

4 Deven

۴-حکمرانی؛ ۵-سلامت عمومی؛ ۶-حمل و نقل؛ ۷-منابع طبیعی است که برای این هفت عامل ۲۰ شاخص در نظر گرفته شده است (وسلا و همکاران، ۲۰۱۶).

در این مطالعه از یک روش کمی مناسب برای نشان دادن میزان نیل به اهداف از پیش تعیین شده و تفاوت میان نشانگرهای مختلف استفاده نشده است. مطالعه‌ای به سمت ایجاد یک دستگاه شاخص اقتصاد گردشی^۱ در چین حرکت کرده است (گنگ و همکاران، ۲۰۱۲). که با مرور کارهای انجام شده در اروپا و ژاپن موارد ارایه شده برای چین را در دو سطح کلان^۲ و نیمه‌کلان^۳ تقسیم‌بندی و ارایه نموده است. که مورد نیمه کلان به سطح شهرک صنعتی به‌طور دقیق می‌پردازد. هر دو مجموعه شاخص‌های ارایه شده شامل چهار موضوع‌بندی کلی هستند:

الف) خروجی منابع: این شاخص‌ها به‌صورت نسبت GDP به مصرف منابع اندازه‌گیری می‌شود و بیشتر بودن آن به معنی کارایی بیشتر است.

ب) مصرف منابع: این شاخص‌ها به‌صورت نسبت مقدار مصرف منابع به هر واحد محصول یا هر واحد سطح GDP محاسبه می‌شود. کمتر بودن این دسته شاخص‌ها به معنی کمتر بودن مصرف آب، مواد و انرژی توسط دستگاه اقتصادی که اثرات کمتری بر دستگاه زیست‌طبیعی داشته باشند. ج) سطح بازیابی مواد: بیشتر بودن آن یعنی بازیابی بیشتر مواد با بازگشت این مواد به دستگاه اقتصادی که نتیجه آن کاهش کل مصرف مواد تازه^۴ و کل زائدات دفنی در سایت دفن زباله است. همچنین این مورد ابعاد مواد زدایی^۵ اقتصاد را نشان می‌دهد.

د) کل مقدار دفع زائدات و مقادیر تصاعد آلاینده‌های کلیدی: مقادیر کمتر نشان‌گر عملکرد کاراتر اقتصاد گردشی^۶ است. مجموعاً ۱۲ شاخص برای سطح شهرک صنعتی در پژوهش حاضر در جدول شماره ۱ ارائه می‌گردد:

- 1 Circular Economy
- 2 Macro
- 3 Meso
- 4 Virgin
- 5 Dematerialization
- 6 Circular Economy

جدول ۱. شاخص‌های استفاده شده در مورد کشور چین در سطح شهرک‌های صنعتی

شماره	فرمول محاسبه	توصیف
۱	خروجی منبع اصلی معدنی = ارزش تولید صنعتی / مصرف منبع معدنی اصلی (واحد: ۱۰۰۰۰ یوان/تن)	مصرف منبع معدنی = تولید منبع معدنی اصلی + منبع معدنی وارد شده - منبع معدنی خارج شده
۲	خروجی انرژی = تولید صنعتی / ارزش انرژی مصرفی (واحد: ۱۰۰۰۰ یوان/انرژی معادل زغال سنگ استاندارد ۳)	نسبت مصرف انرژی به تولید ناخالص داخلی ۱. منبع انرژی در اینجا شامل زغال سنگ، نفت ۲، گاز طبیعی، انرژی هسته‌ای، انرژی بادی و انرژی آبی است
۳	خروجی زمین = ارزش تولید صنعتی / کل مساحت زمین شهرک صنعتی (واحد: ۱۰۰۰۰ یوان/هکتار)	مقدار بیش‌تر این نشان‌گر به معنای استفاده کارا تر از زمین است.
۴	خروجی منبع آب = ارزش تولید صنعتی / کل مقدار آب ره‌اشده ۴ (واحد: ۱۰۰۰ یوان/مترمکعب)	مقدار بیش‌تر این نشان‌گر به معنای استفاده کارا تر از آب است.
۵	مصرف انرژی هر واحد ارزش تولید صنعتی = مصرف انرژی / ارزش تولید صنعتی (واحد: تن معادل زغال سنگ استاندارد / ۱۰۰۰۰ یوان)	مقدار کم‌تر این نشان‌گر به معنای مصرف کارا تر انرژی است.
۶	آب ره‌اشده هر واحد ارزش تولید صنعتی = مقدار آب ره‌اشده / ارزش تولید صنعتی (واحد: ۱۰۰۰۰ مترمکعب / m ³ یوان)	مقدار کم‌تر این نشان‌گر به معنای استفاده کارا تر از آب است. منابع آبی شامل، آب سطحی ۵، آب زیرزمینی، پساب بازیافت شده، آب باران، آب نمک‌زدایی شده دریا اما شامل آب دریا با استفاده مستقیم نیست
۷	مصرف انرژی محصول کلیدی = مصرف انرژی / وزن تولید محصول (واحد: تن معادل زغال سنگ استاندارد / تن)	مقدار کم‌تر این نشان‌گر به معنای مصرف کارا تر انرژی است. محصولات کلیدی شامل مس، آلومینیوم، سیمان، کود، کاغذ و غیره است.
۸	مصرف آب محصول کلیدی = مصرف آب	مقدار کم‌تر این نشان‌گر به معنای استفاده کارا تر از آب

1 Gross Domestic Production

2 Oil

3 Standard Coal Equivalent Energy(SCE)

4 withdrawal

5 Surface water

شماره	فرمول محاسبه	توصیف
	تازه/ وزن تولید محصول (واحد): $3\text{m}^3/10\text{تن}$	است. محصولات کلیدی شامل مس، آلومینیوم، سیمان، کود، کاغذ و غیره است.
۹	نرخ بازیافت پسماند جامد صنعتی = (مقدار پسماند جامد صنعتی بازیافت شده/ کل پسماند جامد صنعتی) $\times 100$	نرخ مقدار پسماند جامد صنعتی بازیافت شده به کل مقدار پسماند جامد صنعتی تولیدشده
۱۰	نرخ استفاده دوباره ^۳ از آب = (مقدار کل پساب دوباره استفاده شده برای منظور صنعتی / کل مقدار مصرف آب صنعتی) $\times 100$	پساب صنعتی دوباره استفاده شده شامل هر دو مورد پساب محلی تصفیه شده ^۱ و پساب صنعتی که با استاندارد بازیافت آب محلی تولید شده ^۲ است.
۱۱	پسماند جامد صنعتی برای دفع ^۴ نهایی (واحد: تن)	کل مقدار پسماند جامد صنعتی برای دفع نهایی
۱۲	مقدار پساب صنعتی رهاشده ^۵ (واحد: تن)	کل مقدار پساب رهاشده صنعتی

به‌طور کلی در مورد شهرک‌های صنعتی روند شکل‌گیری و تکامل در کشورهای مختلف گام‌های مختلفی را از سر گذرانیده است. در هنگ‌کنگ سیاست صنعتی و توسعه شهرک صنعتی به صورت اساسی غیرمداخله‌گراست و نقش آن در توسعه صنعتی عمدتاً از طریق تخصیص زیرساختی و توسعه و برنامه‌های تشویق سرمایه‌گذاری است. شهرک صنعتی^۶ به‌عنوان یک وسیله برای اشاعه تنوع صنعتی و توسعه صنایع با تکنولوژی بالا با اجاره زمین به صنایع واجد شرایط به اندازه هزینه توسعه که به‌طور قابل توجهی کمتر از قیمت بازار است، مورد استفاده قرار می‌گیرد (یه، ۱۹۹۲).

تجربه، شهود و همچنین مشاهده توسعه‌یافته‌ترین کشورهای اروپایی و جهانی نشان می‌دهد که خلق منابع سرمایه و طرق استفاده از آن‌ها در ازدیاد سرمایه^۷، عامل جابجایی راحت تولید^۸، خلق

1 Treated

2 Qualified

3 Reused

4 Disposal

5 Discharge

6 Industrial Estate

7 Capital Valorization

8 Mobility

قوانین جهانی^۱ و توسعه شهرک‌های صنعتی است، می‌بایست باعث درون‌گرایی سرمایه‌گذاری خارجی و کاهش نرخ بیکاری از طریق خلق شغل‌های جدید شود (ویدووا، ۲۰۱۰: ۶۱)، اما این موضوع که آیا به راستی سیاست‌گذاری ایجاد شهرک‌های صنعتی روند و نتایج مناسب را در برداشته است، محل چالش می‌باشد. به طوری که در کشور هند و در سایر کشورهای جهان نیز این موضوع محل مجادله بوده است. در بهترین حالت خود ارائه زیرساخت را با اقتصاد تجمعی^۲ برای ایجاد تکانه‌ای در رشد صنعتی هم‌سو می‌سازند. اما اغلب بیشتر آن‌ها، سرریزهای^۳ منفی، اختصاص اختصاص کمک‌های مالی^۴، خالی ماندن یا به طور ساده عدم‌ساخت را ایجاد می‌کنند. برنامه‌های شهرک‌های صنعتی اغلب به درستی مورد انتقاد در خصوص حذف مبنای مالیاتی، ساخت ابنزاری^۵ برای دست‌اندازی روی زمین، ارائه کمک‌ها به شرکت‌های محبوب و پمپاژ مخارج به مناطق محبوب را در برداشته است؛ اگرچه مواردی از موفقیت در شرق آسیا به مانند چین که پیشران^۶ توسعه این کشور قلمداد می‌شود و همچنین موارد بسیاری از میزان نزدیک شدن نظری این سیاست و اهداف آن با آنچه‌که در عمل در کشورهای توسعه یافته وجود دارد (سالمان و جردن، ۲۰۱۳: ۵).

در این راستا در پژوهش حاضر از آنجا که سنجش این سیاست در جمهوری اسلامی ایران، می‌تواند مشخص‌کننده وضعیت موفقیت و نقاط قوت و ضعف این سیاست‌گذاری باشد و نقش مهمی را در جهش اقتصادی آینده و اصلاح برنامه‌ریزی‌های کشور داشته باشد، با بررسی ادبیات موضوع و جمع‌آوری نشان‌گرهای مختلف عملکرد، به سمت ارائه مدلی برای ارزیابی عملکرد این شهرک‌ها اقدام شده است؛ چرا که در مورد شهرک‌های بوم سازگار، ایجاد نشان‌گرهایی مشترک و خاص هر مکان برای اندازه‌گیری و گزارش پیشرفت در مورد توسعه پایدار در این شهرک‌ها مورد توجه قرار گرفته است (وسلا و لوا و همکاران، ۲۰۱۶).

روش‌شناسی تحقیق

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی می‌باشد، چرا که به دنبال ارائه مدلی مناسب برای ارزیابی

- 1 Subject
- 2 Agglomeration
- 3 Spill-overs
- 4 Handout
- 5 Vehicles
- 6 Driver

عملکرد شهرک‌های صنعتی در جمهوری اسلامی ایران بوده، از این‌رو از ادبیات موجود در زمینه شهرک‌های صنعتی استفاده گردیده و نشانگرهای مناسب با استفاده از روش فراترکیب جمع‌آوری و دسته‌بندی شده‌اند. در مرحله بعد این نشانگرها در اختیار خبرگان قرار داده شد تا بنابر وضعیت کشور ایران در چهار معیار اشاره شده در روش تحقیق به آن‌ها امتیازاتی را داده (روش دلفی) که در نهایت منجر به اصلاح مدل و ارائه مدلی مناسبی برای استفاده خواهد شد. این تحقیق از نظر ماهیت، تحقیق توصیفی-پیمایشی می‌باشد. در قسمت انجام مطالعات کتابخانه‌ای و جمع‌آوری، نشان‌گرهای مناسب برای ارزیابی عملکرد این تحقیق از نوع توصیفی است و از نوع تحلیل محتوا و در قسمت دوم تحقیق یعنی غربال نشان‌گرها به خبرگان و استفاده از روش دلفی این تحقیق به نوعی توصیفی پیمایشی است؛ چرا که این مدل قابلیت استفاده در سایر شهرک‌های صنعتی را نیز خواهد داشت.

نمونه‌ی آماری این تحقیق که به‌صورت قضاوتی برای انجام روش دلفی کلاسیک مورد استفاده قرار گرفته است؛ خبرگان همراهی‌کننده که در نهایت به ارائه نظرات خویش پرداختند، ۲۱ نفر بودند که شامل مدیران تعدادی واحدهای صنعتی مستقر در شهرک‌های صنعتی، مشاوران و کارشناسان و رئیس گروه‌های مستقر در سازمان شهرک‌های صنعتی ایران و تعدادی از کارشناسان و مدیران شرکت شهرک‌های صنعتی استان‌ها و مشاور راهبردی دارای سابق فعالیت در واحدهای مستقر در شهرک‌های صنعتی بوده است. سایر اطلاعات جمعیت‌شناختی خبرگان در جدول شماره ۲ ارائه می‌گردد:

جدول ۲. مشخصات جمعیت‌شناختی پانل خبرگان روش دلفی

سمت	مدیر و معاون	رئیس گروه	کارشناس	مشاور
	۱۱ نفر	۴ نفر	۳ نفر	۳ نفر
مدرک	کارشناسی	کارشناسی ارشد	دکتری	
	۶ نفر	۱۳ نفر	۲ نفر	
سابقه کاری مرتبط	۱۰-۵ سال	۱۵-۱۰ سال	۲۰-۱۵	۲۵-۲۰
	۱ نفر	۴ نفر	۵ نفر	۱ نفر

از آنجا که هدف پژوهش حاضر، جمع‌آوری نشان‌گرهای مناسب برای ارزیابی عملکرد می‌باشد، از این‌رو در این پژوهش، تمامی مطالعاتی که در آن‌ها نشان‌گرهای متناسب با محدوده و تمرکز تحقیق برای ارزیابی شهرک‌های صنعتی استفاده شده، مورد نظر قرار گرفته است. در میان مقالات نهایی مورد استفاده قرار گرفته، نشانگرهای گردآوری شده مربوط به مبحث به قرار جدول شماره ۳، شامل ۲۹ مقاله می‌باشد که با استفاده از نرم‌افزار مکس.کیودی.ای^۱ این نشان‌گرها به‌عنوان یک کد در نظر گرفته شدند.

جدول ۳. مقالات نهایی جمع‌آوری شده با روش فراترکیب

(نویسندگان و سال)		
(ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)	(تیانکون ژو، گاو، یو و فنگ، ۲۰۱۷)	(سو، هشمتی، گنگ و یو، ۲۰۱۳)
(کاو، ۲۰۰۴)	(ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)	(ینگ، چن، کیوای، ژو و زیانگ، ۲۰۱۲)
(ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)	(هوی، ۲۰۱۱)	(گنگ، ژنگ، کوه و فوجیتا، ۲۰۰۹)
(گنگ، ژنگ، کوه و کوای، ۲۰۰۸)	(روزانو و شیانتز، ۲۰۱۴)	(سان، ۲۰۱۵)
(بلیاخوف و کاپوستکینا، ۲۰۱۶)	(ونگ و دیگران، ۲۰۱۷)	(اچ.ژائو، ژائو و گوه، ۲۰۱۷)
(لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)	(جیا، لی، ونگ، فو و تن، ۲۰۱۶)	(یو، دیچکما، دیونگ و شی، ۲۰۱۵)
(وای.لی و ما، ۲۰۱۵)	(ون و منگ، ۲۰۱۵)	(بای، ژیاو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)
(پارک و بهارا، ۲۰۱۴)	(یون، تیان، لیو، چن و دسکمپس-لارج، ۲۰۱۶)	(پاکارینن، ماتیلا، ملانن، نیسن و سوکا، ۲۰۱۰)
(کوکووار، اجیلمز، اونات و صمدی، ۲۰۱۵)	(ژو، ژائو و ینگ، ۲۰۱۷)	(انگوین و ی، ۲۰۱۵)

نویسندگان و سال	
(شنگ و دیگران، ۲۰۱۶)	(وای، ژائو، شنگ، چن و وو، ۲۰۰۸)

مجموعه مقوله‌ها نیز در ابعادی سامان یافتند و بنابر شناخت از ادبیات موضوع و مباحث مورد تأکید، قرار گرفته تحت مقوله‌های کلی دسته‌بندی شدند. تعداد نشانگرهای کدهی شده در هر مقاله و نیز کلیه کدهای شناسایی و مقولات دسته‌بندی شده در شکل شماره ۲ نشان داده شده است:

The screenshot shows the MAXQDA 10 software interface. On the left, there is a 'Code System' pane with a list of codes and their frequencies. The codes include terms like 'مدیریت و حاکمیت', 'مشارکت های اجتماعی', 'مسائل مالی', 'مسائل ریسک محیطی', 'کرکدن', 'انرژی', 'مقدار کل مواد اولیه برداشت', 'روح ارتقای آکو ایمنی', 'میران مجموع ارزش های آورده بر مجموع دروندا کپور', 'میران مجموع ارزش های آورده بر مجموع دروندا انرژی', 'اکوایمنی برای صرف مواد اولیه', 'ecoeficiency for energy', 'بارگشت انرژی بر سرفایه گذاری', 'جابگیری منبع مواد اولیه', 'درصد استفاده از انرژی برای عملکردی خاص', 'زمن مورد ساخت', 'سهم انرژی اکتسابی از طریق استفاده از منابع جابگیری و تجدید پذیر', 'شناخت صرفه جویی انرژی', 'شناخت قیمت خرید سوخت', 'شدت مصرف انرژی', 'فعالیت دیگر استفاده کننده از زمین', 'مصرف انرژی هر واحد ارزش آورده زمین', and 'مصرف انرژی هر واحد ارزش آورده زمین'. On the right, the 'Document Browser' pane shows a document titled 'Document Browser: (Su, Heshmati, Geng & Yu, 2013)' with a snippet of text discussing energy efficiency and waste management indicators.

شکل ۲. استفاده از نرم‌افزار مکس.کیو.دی ای برای کدهی به نشانگرها و دسته‌بندی مقولات

در مرحله بعد نشانگرهای قرار داده شده در هر مقوله از لحاظ فراوانی تکرار مورد بررسی قرار گرفتند و در هر مقوله نشانگرهای با تکرار بیشتر انتخاب شدند. این مقوله‌ها تا آنجا که قابلیت ترکیب بیشتر را داشتند به ابعادی تبدیل گشتند و در صورت اهمیت آن‌ها و نشان دادن موضوعاتی متفاوت تعدادی از مقولات به‌طور مستقیم به‌عنوان بُعد در نظر گرفته شدند. موارد در جدول شماره ۴ ارائه شده است:

جدول ۴. نشانگرها و فراوانی تکرار در مطالعات مختلف

نویسنده و سال	تعداد تکرار	نشان‌گر انتخاب شده	مقوله	بعد
(گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)؛ (وای.لی و ما، ۲۰۱۵)؛ (هوی، ۲۰۱۱)؛ (روزانو و شیانتر، ۲۰۱۴)؛ (شنگ و دیگران، ۲۰۱۶)؛ (سو، هشمتی، گنگ و یو، ۲۰۱۳)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و کوای، ۲۰۰۸)	۸	مصرف آب هر واحد از ارزش افزوده صنعتی	آب	آب
(پارک و بهار، ۲۰۱۴)؛ (پاکارینن، ماتیلا، ملانن، نیسن و سوکا، ۲۰۱۰)؛ (انگوین و ی، ۲۰۱۵)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)؛ (جیا، لی، ونگ، فو و تن، ۲۰۱۶)؛ (روزانو و شیانتر، ۲۰۱۴)؛ (کوکوکوار، اجیلمز، اونات و صمدی، ۲۰۱۵)؛ (ونگ و دیگران، ۲۰۱۷)	۱۰	کربو فوت پرینت هر واحد خروجی صنعتی ^۱	انتشارات کربن	انتشارات
(ژو، ژائو و ینگ، ۲۰۱۷)؛ (ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)؛ (روزانو و شیانتر، ۲۰۱۴)؛ (ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)؛ (تبانکون ژو، گاو، یو و فنگ، ۲۰۱۷)؛ (سان، ۲۰۱۵)؛ (یو، دیجکما، دیونگ و شی، ۲۰۱۵)؛ (ونگ و دیگران، ۲۰۱۷)؛ (یو، دیجکما، دیونگ و شی، ۲۰۱۵)؛ (وای.لی و ما، ۲۰۱۵)؛ (ینگ، چن، کیوای، ژو و زیانگ، ۲۰۱۲)؛ (پاکارینن، ماتیلا، ملانن، نیسن	۱۶	دیگر انتشارات ^۲	دیگر انتشارات	

۱ شامل انتشارات خالص گازهای گلخانه‌ای و CO₂ و دیگر موارد مربوط به کربو فوت پرینت (مثل: معادل CO₂ هر واحد خروجی اقتصادی: کیلو تن بر میلیارد دلار GDP)

۲ (TIR, AN, PM10, NOX) و گرد و خاکستر، مواد شیمیایی، اکسیژن شیمیایی، نیتروژن اکساید، گاز گلخانه‌ای، گاز احتراق سوخت، گرد دود انتشارات آلوده‌کننده و واحدهایی چون معادل CO₂ و تن بر میلیارد دلار شهرک یا شدت آن.

نویسنده و سال	تعداد تکرار	نشان‌گر انتخاب شده	مقوله	بعد
و سوکا، (۲۰۱۰)؛ (ژو، ژائو و ینگ، ۲۰۱۷)				
(یو، دیجکما، دیونگ و شی، ۲۰۱۵)؛ (تیانکون ژو، گاو، یو و فنگ، ۲۰۱۷)؛ (لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)	۳	مقدار انتشارات SO2	دی اکسید گوگرد	
(هوی، ۲۰۱۱)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و کوای، ۲۰۰۸)	۳	انتشار SO2 هر واحد ارزش افزوده صنعتی		
(بای، ژیانو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)؛ (ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)	۲	شدت تصاعدات SO2		
(اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)؛ (ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و کوای، ۲۰۰۸)؛ (هوی، ۲۰۱۱)	۵	انتشارات COD هر واحد ارزش افزوده صنعتی	تقاضای اکسیژن صنعتی	
(یون، تیان، لیو، چن و دسکمپس-لارج، ۲۰۱۶)؛ (لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)؛ (بای، ژیانو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)	۳	میزان انتشارات COD (واحد هزار تن)		
(یو، دیجکما، دیونگ و شی، ۲۰۱۵)؛ (بای، ژیانو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)	۲	شدت یا اکوافیشنی COD		
(گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و کوای، ۲۰۰۸)؛ (بای، ژیانو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)؛ (سان، ۲۰۱۵)؛ (انگسین و ی، ۲۰۱۵)؛ (بلیاخوف و کاپوستکینا، ۲۰۱۶)؛ (ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)؛ (یون، تیان، لیو، چن و دسکمپس-لارج، ۲۰۱۶)	۱۰	ارزش افزوده صنعتی به ازای هر نفر	ارزش افزوده اقتصادی	ارزش افزوده اقتصادی
(هوی، ۲۰۱۱)؛ (بای، ژیانو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)؛ (ینگ، چن، کیوای، ژو و ژیانگ، ۲۰۱۲)؛ (ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)	۵	ارزش خروجی ناخالص صنعتی هر واحد از زمین صنعتی		

نویسنده و سال	تعداد تکرار	نشان‌گر انتخاب شده	مقوله	بعد
		(تراکم اقتصادی)		
(گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و کوی، ۲۰۰۸)؛ (هوی، ۲۰۱۱)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)	۴	نرخ رشد ارزش افزوده صنعتی		
(هوی، ۲۰۱۱)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)	۲	میزان خروجی های تک در ارزش خروجی ناخالص صنعتی		
(ولو و دیگران، ۲۰۱۶)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)؛ (سو، هشمتی، گنگ و یو، ۲۰۱۳)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و کوی، ۲۰۰۸)؛ (بای، ژیائو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)	۷	مقدار تن زیاله جامد دوباره استفاده شده		
(ینگ، چن، کیوای، ژو و ژیانگ، ۲۰۱۲)؛ (ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)؛ (وای.لی و ما، ۲۰۱۵)	۴	نرخ بازیافت آب		
(هوی، ۲۰۱۱)؛ (سان، ۲۰۱۵)؛ (وای.لی و ما، ۲۰۱۵)؛ (وای.ژائو، شنگ، چن و وو، ۲۰۰۸)	۴	نرخ به کارگیری جامع زیاله جامد	پسماند	پسماند
(گنگ، ژنگ، کوته و کوی، ۲۰۰۸)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (هوی، ۲۰۱۱)؛ (سان، ۲۰۱۵)	۴	نرخ استفاده دوباره از فاضلاب صنعتی		
(ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)؛ (سو، هشمتی، گنگ و یو، ۲۰۱۳)؛ (انگوین و ی، ۲۰۱۵)؛ (سان، ۲۰۱۵)	۴	نرخ دفع زیاله صنعتی		
(یون، تیان، لیو، چن و دسکمپس-لارچ، ۲۰۱۶)؛ (بای، ژیائو، یائو، گوئو و ژی، ۲۰۱۴)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)	۴	شدت تولید پسماند جامد		
(سو، هشمتی، گنگ و یو، ۲۰۱۳)؛ (ایکس. لی و	۱۰	مصرف انرژی هر	انرژی	انرژی

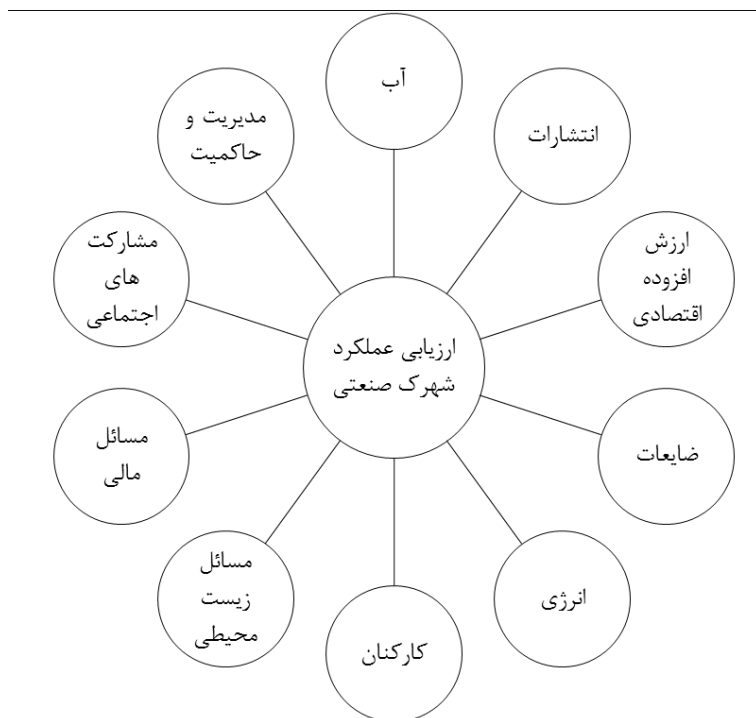
نویسنده و سال	تعداد تکرار	نشان‌گر انتخاب شده	مقوله	بعد
چنگ، (۲۰۱۵)؛ (هوی، ۲۰۱۱)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوته و کوی، ۲۰۰۸)؛ (وای.لی و ما، ۲۰۱۵)؛ (سان، ۲۰۱۵)؛ (روزانو و شیانتز، ۲۰۱۴)		واحد ارزش افزوده صنعتی		
(انگوبین و ی، ۲۰۱۵)؛ (یون، تیان، لیو، چن و دسکمپس-لارج، ۲۰۱۶)؛ (لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)؛ (پاکارینن، ماتیلا، ملانن، نیسن و سوکا، ۲۰۱۰)؛ (سان، ۲۰۱۵)؛ (تیانکون ژو، گاو، یو و فنگ، ۲۰۱۷)	۶	کل مصرف انرژی		
(یون، تیان، لیو، چن و دسکمپس-لارج، ۲۰۱۶)؛ (بای، ژیاو، یائو، گوئو و زی، ۲۰۱۴)؛ (ینگ، چن، کیوای، ژو و ژیانگ، ۲۰۱۲)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)؛ (ژو، ژائو و ینگ، ۲۰۱۷)	۵	شدت مصرف انرژی		
(تیانکون ژو، گاو، یو و فنگ، ۲۰۱۷)؛ (ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)؛ (کاو، ۲۰۰۴)؛ (روزانو و شیانتز، ۲۰۱۴)؛ (انگوبین و ی، ۲۰۱۵)؛ (یون، تیان، لیو، چن و دسکمپس-لارج، ۲۰۱۶)	۶	تعداد نیروی کار		
(ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)؛ (لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)؛ (جیا، لی، ونگ، فو و تن، ۲۰۱۶)؛ (روزانو و شیانتز، ۲۰۱۴)	۴	کل حوادث و بیماری های مربوط به کار	کارکنان	کارکنان
(ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)؛ (ایکس. لی و چنگ، ۲۰۱۵)؛ (هوی، ۲۰۱۱)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)	۴	نرخ بیکاری		
(سان، ۲۰۱۵)؛ (لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)؛ (انگوبین و ی، ۲۰۱۵)	۴	میزان درآمد قابل خرج شهروند		
(سان، ۲۰۱۵)؛ (انگوبین و ی، ۲۰۱۵)	۲	ضریب انگل		

نویسنده و سال	تعداد تکرار	نشان‌گر انتخاب شده	مقوله	بعد
(سان، ۲۰۱۵)؛ (اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)؛ (ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)؛ (انگوبین و ی، ۲۰۱۵)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)؛ (وای.ژائو، شنگ، چن و وو، ۲۰۰۸)	۹	میزان زمین سبز هر شهرک یا نرخ آن		
(سان، ۲۰۱۵)؛ (انگوبین و ی، ۲۰۱۵)؛ (لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)؛ (وای.ژائو، شنگ، چن و وو، ۲۰۰۸)	۷	بودجه مدیریت زیست محیطی یا میزان سرمایه‌گذاری در محیط زیست (درصد)	مسائل زیست محیطی	مسائل زیست محیطی
(اچ.ژائو، ژائو و گو، ۲۰۱۷)؛ (گنگ، ژنگ، کوه و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوه و کوی، ۲۰۰۸)؛ (هوی، ۲۰۱۱)؛ (ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)	۵	تعداد گواهی ایزو ۱۴۰۰۱ موسسات در پارک		
(لانگ، پن، فاروق و بوئر، ۲۰۱۶)؛ (هوی، ۲۰۱۱)	۲	نرخ رشد درآمد عملیاتی	مسائل مالی	مسائل مالی
(ون و منگ، ۲۰۱۵)؛ (کاو، ۲۰۰۴)	۲	ارزش خالص حاضر		
(وای.ژائو، شنگ، چن و وو، ۲۰۰۸)؛ (ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)	۲	تعداد شرکت‌هایی که تجهیزات یا پرسنل را تسهیم می‌کنند	مشارکت‌های اجتماعی	مشارکت‌های اجتماعی
(گنگ، ژنگ، کوه و فوجیتا، ۲۰۰۹)؛ (گنگ، ژنگ، کوه و کوی، ۲۰۰۸)	۲	میزان استقرار پلت فرم اطلاعات		
(کاو، ۲۰۰۴)؛ (ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)	۲	تعداد شرکت‌ها		
(ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)	۱	نرخ صنایع‌های تک	مدیریت و حاکمیت	مدیریت و حاکمیت
(ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)	۱	میزان رضایت از مدیریت شهرک یا درک عمومی	شهرک	شهرک

نویسنده و سال	تعداد تکرار	نشان‌گر انتخاب شده	مقوله	بعد
(ژنگ و دیگران، ۲۰۰۹)	۱	گواهی دستگاه مدیریت		
(ولوا و دیگران، ۲۰۱۶)	۱	زمان متوسط برای دریافت مجوز		

در مجموع مدل ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی حاصل از روش فراترکیب و منطق فراوانی در ۱۳ مقوله و ۱۰ بعد تشکیل گردید که در شکل شماره ۳ ارائه می‌گردد:

شکل ۳. مدل ارزیابی عملکرد ابتدایی حاصل شده از روش فراترکیب

در این تحقیق با استفاده از روش فراترکیب مجموعه‌ای از مقالات در چند مرحله غربال و نهایتاً ۲۹ مقاله به‌عنوان مقاله‌های مورد نظر برای جمع‌آوری نشانگرهای مربوط به ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی، مورد تأیید نهایی قرار گرفت.

نشانگرهای گردآوری شده از مجموعه این مطالعات در مقوله‌هایی سامان یافتند و بر اساس فراوانی تکرار در هر مقوله تعدادی با بیشترین تکرار مورد انتخاب قرار گرفتند. این مقولات در کنار یکدیگر ابعاد اصلی مدل ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی جمهوری اسلامی ایران را تشکیل دادند.

ب) فاز دوم

در فاز دوم نشانگرهای جمع‌آوری شده در اختیار خبرگان قرار گرفت تا بر اساس روش دلفی در مورد آن‌ها توافق و تکمیل صورت پذیرد. نتیجه انجام این روش در ۲ مرحله، منجر به ایجاد نشانگرهایی به قرار جدول شماره ۵ گردید. نهایتاً تعدادی دیگر از شاخص‌ها به مجموعه شاخص‌ها اضافه شد و تعدادی نیز از میان شاخص‌های اولیه به دلیل امتیاز پایین حذف گردیدند.

جدول ۵. نشانگرها و وضعیت وجود آن‌ها در پایان هر یک از مراحل تحقیق

شماره	کلید نشانگرها	فاز اول	فاز دوم - دور اول	فاز دوم - دور دوم
۱	مصرف آب به ازای هر واحد ارزش افزوده صنعتی	*	*	*
۲	کربو فوت پرینت هر واحد خروجی صنعتی	*	*	*
۳	میزان دیگرانتشارات و یا شدت آن	*	*	*
۴	مقدار انتشارات SO ₂	*	*	*
۵	انتشار SO ₂ هر واحد ارزش افزوده صنعتی	*	*	*
۶	شدت انتشارات SO ₂	*	*	*
۷	انتشارات COD به ازای هر واحد ارزش افزوده صنعتی	*	*	*
۸	میزان انتشارات COD (واحد: ۱۰ هزار تن)	*	*	*
۹	شدت یا کارایی بومی COD	*	*	*
۱۰	ارزش افزوده صنعتی به ازای هر نفر	*	*	*

شماره	کلیه نشان‌گرها	فاز اول	فاز دوم - دور اول	فازدوم - دور دوم
۱۱	تراکم اقتصادی	*	*	*
۱۲	نرخ رشد ارزش افزوده صنعتی	*	*	*
۱۳	نرخ مشارکت از پیشرفت تکنولوژی یا میزان خروجی در ارزش خروجی ناخالص	*	*	*
۱۴	مقدار تن زباله جامد دوباره استفاده شده	*	*	*
۱۵	مقدار تن زباله جامد دوباره استفاده شده به تفکیک نوع مانند فلزات سنگین	*	*	*
۱۶	نرخ بازیافت آب	*	*	*
۱۷	نرخ دفع زباله صنعتی	*	*	*
۱۸	نرخ به‌کارگیری جامع زباله جامد	*	*	*
۱۹	نسبت آب بازیافت شده در کل آب مورد استفاده	*	*	*
۲۰	شدت تولید پسماند جامد	*	*	*
۲۱	مصرف انرژی هر واحد ارزش افزوده صنعتی	*	*	*
۲۲	کل مصرف انرژی	*	*	*
۲۳	شدت مصرف انرژی	*	*	*
۲۴	تعداد نیروی کار	*	*	*
۲۵	اشتغال شهرک نسبت به اشتغال صنعت در شهرستان	*	*	*
۲۶	کل حوادث و بیماری‌های مربوط به کار	*	*	*
۲۷	نرخ بیکاری در منطقه حوالی شهرک	*	*	*
۲۸	میزان درآمد قابل خرج شهروند	*	*	*
۲۹	میزان زمین سبز هر شهرک یا نرخ آن	*	*	*
۳۰	بودجه مدیریت زیست محیطی یا میزان سرمایه‌گذاری در محیط زیست (درصد)	*	*	*
۳۱	میزان بودجه زیست محیطی شهرک به میزان سرمایه‌گذاری انجام شده در شهرک	*	*	*

شماره	کلیه نشان‌گرها	فاز اول	فاز دوم - دور اول	فازدوم - دور دوم
۳۲	تعداد گواهی ایزو ۱۴۰۰۱ موسسات در شهرک صنعتی	*	*	*
۳۳	درصد موسسات دارای گواهی ایزو ۱۴۰۰۱ در شهرک صنعتی		*	*
۳۴	نرخ رشد درآمد عملیاتی	*	*	
۳۵	ارزش خالص حاضر	*	*	
۳۶	ضریب انگل	*	*	
۳۷	تعداد شرکت‌هایی که تجهیزات یا پرسنل را تسهیم می‌کنند	*	*	
۳۸	میزان استقرار پلت فرم اطلاعات	*	*	
۳۹	تعداد شرکت‌ها	*	*	*
۴۰	تعداد شرکت‌ها نسبت به مساحت شهرک		*	
۴۱	نرخ صنایع هایتک	*	*	*
۴۲	میزان رضایت از مدیریت شهرک یا درک عمومی از آن	*	*	*
۴۳	گواهی دستگاه مدیریت	*	*	*
۴۴	زمان متوسط برای دریافت مجوز	*	*	*
۴۵	نسبت زمین واگذار شده به مساحت زمین شهرک صنعتی		*	*
۴۶	میزان معافیت مالیاتی		*	
۴۷	دسترسی شهرک به آب (متغیر ۰ و ۱)		*	
۴۸	درصد میزان آب تأمین شده مورد نیاز شرکت‌های شهرک		*	
۴۹	دسترسی شهرک به برق (متغیر ۰ و ۱)		*	*
۵۰	درصد میزان برق تأمین شده شهرک		*	
۵۱	دسترسی شهرک به گاز (متغیر ۰ و ۱)		*	*
۵۲	دسترسی شهرک به تلفن ثابت (متغیر ۰ و ۱)		*	

شماره	کلیه نشان‌گرها	فاز اول	فاز دوم - دور اول	فاز دوم - دور دوم
۵۳	دسترسی شهرک به فیبر نوری (متغیر ۱ و ۰)		*	
۵۴	تعداد ایستگاه آتش نشانی به تعداد واحدهای شهرک		*	
۵۵	تعداد ماشین آتش‌نشانی به تعداد واحدهای شهرک		*	
۵۶	دسترسی شهرک به تصفیه خانه (متغیر ۱ و ۰)		*	*
۵۷	درصد واحدهای متصل به تصفیه خانه		*	*
۵۸	تعداد واحدهای به بهره‌برداری رسیده نسبت به قراردادهای منعقد		*	
۵۹	سرمایه‌گذاری در واحدهای به بهره‌برداری رسیده در هر هکتار		*	*
۶۰	وجود مراکز خدمات فناوری (متغیر ۱ و ۰)		*	

نشانگرهای ستون آخر و دارای علامت * نشانگرهای نهایی حاصل از ۲ فاز پژوهش می‌باشند. بنابراین در مجموع ۴۲ نشانگر در ۸ بُعد آب، انتشارات، ارزش افزوده اقتصادی، پسماند، انرژی، کارکنان، مسائل زیست‌محیطی، مدیریت و حاکمیت شهرک مدل ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی کشور را تشکیل می‌دهند و ۲ بُعد نیز به دلیل حذف شدن نشانگرها، شامل نشانگرهای مالی و مشارکت‌های اجتماعی بنابر نظر خبرگان حذف گردیدند.

مجموع نتایج بیان‌گر این مطلب است که نشان‌گرهای مربوط به مسائل مالی و مشارکت‌های اجتماعی از منظر خبرگان داخل کشور مناسب برای ارزیابی عملکرد دانسته نشده است. چنان‌که نشانگرهای مسائل مالی ارزش خالص حاضر، نرخ رشد درآمد عملیاتی از یک‌سو و نشان‌گرهای مشارکت‌های اجتماعی شامل تعداد شرکت‌هایی که تجهیزات یا پرسنل را تسهیم می‌کنند و میزان استقرار پلت فرم اطلاعات به کلی در انتهای فاز دوم حذف شده‌اند. این مطلب نشانگر آن است که بنابر ادبیات کلی توسعه پایدار ابعاد اجتماعی در ایران کمتر مورد توجه است.

همچنین در بعد کارکنان نیز میزان درآمد قابل خرج شهروند مناسب دانسته نشده است که باز هم از بعد اجتماعی در ادبیات تلقی می‌گردد. در میان نشان‌گرهای بعد انتشارات، شدت یا کارایی بی‌ومی

COD مورد تأیید قرار نگرفته است که از یک سو می‌تواند به دلیل غریبه بودن مفهوم و از سوی دیگر عدم اقبال به چنین نشانگرهای دو وجهی در مورد بعد کلی زیست‌محیطی در ادبیات باشد. در ادبیات نیز بعد اجتماعی و نشانگرها و مقوله‌های مربوط به آن به‌طور کلی کمتر مورد توجه بوده و این ضعف در ادبیات نیز مورد اشاره بوده است و از آنجا که وجود این مشارکت‌ها از اهداف سه‌گانه توسعه پایدار است و علاوه بر آن از عوامل ایجاد اثر هم‌افزایی میان شرکت‌های موجود در شهرک‌های صنعتی است که از مبانی تشکیل این شهرک‌ها است، توجه به این موضوع در کشور ایران نیز می‌تواند اثرات مهمی در افزایش بهره‌وری و کارایی این شهرک‌ها داشته باشد.

نتیجه‌گیری و پیشنهاد

الف) نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر ارائه مدلی برای ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی در سطح ایران بوده است. فقدان مدلی که در سطح کشور مباحث پایداری را نیز برای این شهرک‌ها مورد نظر قرار دهد از یک سو و عدم وجود مدلی به غیر از مدل سه شاخه زیرین در ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی و عدم دقت و تأکید بر مقوله‌های مهمی چون آب و انرژی و ارزش افزوده به‌طور مشخص و جدا از سایر ابعاد بنیان انجام این پژوهش را تشکیل می‌دهد؛ به‌طوری‌که در ادبیات ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی در بسیاری موارد به در نظر گرفتن ابعاد سه‌گانه پایداری و ارائه نشانگرهایی مربوط به آن مختصر شده است و اهمیت ابعادی چون ارزش افزوده صنعتی به‌طور مجزا از دیگر مسائل اقتصادی مورد تأکید قرار نگرفته است.

در پژوهش حاضر، مفهوم‌سازی مدل ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی با استفاده از روش فراترکیب انجام پذیرفته است که این خود باعث جامعیت هرچه بیشتر نشانگرها از یک سو شده است که با ترکیب آن با نظرات خبرگان به روش دلفی این مدل ارزیابی عملکرد رویکرد داخلی خود را بیش از پیش باز یافته است. مجموع این مراحل منجر به ایجاد مدلی با هشت بُعد شده است که شامل آب، انتشارات، ارزش افزوده اقتصادی، پسماند، انرژی، کارکنان، مسائل زیست‌محیطی، مدیریت و حاکمیت شهرک می‌باشد و دارای یازده مقوله است که بعد انتشارات مقوله‌های انتشارات کرین، دیگر انتشارات، دی‌اکسید گوگرد و تقاضای اکسیژن صنعتی را شامل می‌شود. همچنین در مورد مباحث اجتماعی دو نظر کلی وجود دارد که ابعاد تعیین شده را نیز موجه می‌سازد:

- در مورد بعد کارکنان و وضعیت ایشان به‌طور کلی استقبال مناسبی در میان خبرگان وجود داشته

است و تقریباً تمامی نشانگرهای ابتدایی جزء یک مورد به مدل نهایی راه یافته‌اند. - از سوی دیگر نوعی از مباحث اجتماعی که تحت‌عنوان مشارکت‌های اجتماعی مربوط به واحدهای صنعتی و تبادلات میان ایشان و مدیریت شهرک صنعتی است و در ادبیات امروز این شهرک‌ها هر روز جایگاه وسیع‌تری را به خود اختصاص دهد، وضعیت متفاوت است و هیچ یک از نشانگرهای این حوزه در مدل نهایی مورد اقبال قرار نگرفته‌اند؛ درحالی‌که در ادبیات امروز مفاهیمی چون استفاده از پسماندها به صورت یک ورودی برای شرکت دیگر و استفاده از تجهیزات به‌طور مشترک از موارد مهم مشارکت‌های اجتماعی است که در این مطالعه نیز با این منظور در نظر گرفته شده است.

به‌طورکلی آنچه‌که بیش از همه دارای اهمیت است، آن است که اقبال به مباحثی که به تازگی مطرح شده‌اند و یا به‌طورکلی تا حدی پیچیده به نظر می‌رسند، علی‌رغم آنکه پژوهش‌گر سعی بر تعریف این مفاهیم در انتهای پرسشنامه داشته است بسیار کمتر می‌باشد که از این میان می‌توان به مواردی چون کارایی بومی COD و یا ضریب انگل اشاره کرد.

در مجموع می‌توان این طور نتیجه گرفت که شهرک‌های صنعتی در ایران با توجه به امتیازات خبرگان می‌بایست هم‌چنان با معیارهای گذشته مورد بررسی و ارزیابی عملکرد قرار گیرند و مباحث نوین و نشانگرهای مربوط به آن شامل تبادل محصول همراه، پسماندها، استفاده از دستگاه‌های اطلاعاتی مرکزی شهرک برای شناسایی فرصت‌های همکاری و ... در میان خبرگان این امر با اقبال و شناخت کافی، علی‌رغم وجود نشانه‌هایی از توجه، روبرو نیستند.

(ب) پیشنهاد

- پیشنهاد می‌گردد این پژوهش در شهرک‌های صنعتی مختلف مورد بررسی قرار گرفته و بر اساس وضعیت کشور و منطقه به‌عنوان نقشه راهی در نظر گرفته شود که در آینده نیز می‌توان برای ارزیابی عملکرد شهرک‌های صنعتی مورد استفاده قرار گیرد.

- در این پژوهش علی‌رغم آنکه با استفاده از روش دلفی نشانگرها امتیازات متفاوتی به‌دست آورده‌اند، اما به لحاظ اینکه تأکید بر غربال نشانگرها بوده است از این امتیازات برای وزن‌دهی به نشان‌گرها و ابعاد و مقوله‌ها استفاده نشده است؛ پیشنهاد می‌گردد در سایر پژوهش‌ها به سفارشی‌سازی و به‌دست‌آوردن این اوزان برای شهرک‌های صنعتی مختلف اقدام گردد.

- از آنجا که با بررسی میدانی و همچنین توجه به امتیازات نشانگرهای مربوط به ارزش افزوده دستیابی به این نشانگرها و مقادیر آنها مشکل قلمداد می‌شود، پیشنهاد می‌گردد این دسته

نشانگرها در پژوهش‌های بعدی و همچنین در ارزیابی عملکرد در وزارت صنایع مورد توجه بیشتری قرار گرفته و در ارزیابی عملکرد این شهرک‌ها لحاظ گردد؛ چراکه از اهداف غایی ایجاد شهرک‌های صنعتی ایجاد اشتغال و افزایش ارزش افزوده در سطح نواحی کشور و در مجموع کل کشور و همچنین ارزش افزوده از مباحث اساسی بعد اقتصادی در توسعه پایدار می‌باشد. - ایجاد دستگاه اطلاعاتی متناسب در دستگاه‌های مربوط به شهرک‌های صنعتی و یا وجود یک متولی برای این امر به طوری که نشانگرهای برآمده از این پژوهش در این پایگاه داده مورد پایش و بررسی قرار گرفته و بتواند مبنایی برای برنامه‌ریزی‌های آتی صنعتی کشور و انجام پژوهش‌های داخل سازمانی و برون سازمانی قرار گیرد.

منابع و مآخذ

الف) منابع فارسی

- جلالی‌پور، م (۱۳۹۶). طراحی مدل بلوغ مدیریت دانش همراستا با استراتژی‌های کسب‌وکار، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- زاهدی، ش (۱۳۸۶). توسعه پایدار، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها (سمت).
- عزیزی، ش (۱۳۹۵). روش پژوهش در مدیریت. تهران: سمت.
- کائینی‌قمی، پ (۱۳۹۰). بررسی فرآیند مدیریت اسلامی در رسانه‌های جمعی بر اساس نگرش سیستمی. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

ب) منابع انگلیسی

- Afful-Dadzie, A., Afful-Dadzie, E., & Turkson, C. (2016). A TOPSIS extension framework for re-conceptualizing sustainability measurement. *Kybernetes*, 45(1), 70–86. <https://doi.org/10.1108/K-04-2015-0106>.
- Agrawal, S., Singh, R. K., & Murtaza, Q. (2016). Triple Bottom Line Performance Evaluation of Reverse Logistics. *Competitiveness Review*, 26(3), 289–310. <https://doi.org/10.1108/CR-04-2015-0029>.
- Bai, C., Sarkis, J., & Dou, Y. (2015). Corporate sustainability development in China: review and analysis. *Industrial Management & Data Systems*, 115(1), 5–40. <https://doi.org/10.1108/IMDS-09-2014-0258>.
- Bai, L., Qiao, Q., Yao, Y., Guo, J., & Xie, M. (2014). Insights on the development progress of National Demonstration eco-industrial parks in China. *Journal of Cleaner Production*, 70, 4–14. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2014.01.084>.
- Beliakov, S., & Kapustkina, A. (2016). Analysis of Performance Indicators of Functioning of Territories with Special Economic Status in the Russian Federation. In *Procedia Engineering* (Vol. 165, pp. 1424–1429). The Author(s). <https://doi.org/10.1016/j.proeng.2016.11.874>.
- Cao, C. (2004). Zhongguancun and China's high-tech parks in transition:

“Growing pains” or “Premature senility”? *Asian Survey*, 44(5), 647–668.
<https://doi.org/10.1525/as.2004.44.5.647>.

- Cho, H. (2012). *Industrial Park Development Strategy and Management Practices*.

- De Meyrick, J. (2003). The Delphi method and health research. *Health Education*, 103(1), 7–16. <https://doi.org/10.1108/09654280310459112>.

- Delai, I., & Takahashi, S. (2011). Sustainability measurement system: a reference model proposal. *Social Responsibility Journal*, 7(3), 438–471.
<https://doi.org/10.1108/174711111111154563>.

- Geng, Y., Fu, J., Sarkis, J., & Xue, B. (2012). Towards a national circular economy indicator system in China: An evaluation and critical analysis. *Journal of Cleaner Production*, 23(1), 216–224.
<https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2011.07.005>.

- Geng, Y., Zhang, P., Côté, R. P. R. P., & Qi, Y. (2008). Evaluating the applicability of the Chinese eco-industrial park standard in two industrial zones. *International Journal of Sustainable Development and World Ecology*, 15(6), 543–552. <https://doi.org/10.1080/13504500809469850>.

- Gunasekaran, A., & Spalanzani, A. (2012). Sustainability of manufacturing and services: Investigations for research and applications. *International Journal of Production Economics*, 140(1), 35–47.
<https://doi.org/10.1016/j.ijpe.2011.05.011>.

- Hui, Z. (2011). Study on the fuzzy analytic hierarchy integrated evaluation method of Eco-Industrial Parks. *Energy Procedia*, 5, 1944–1948.
<https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1016/j.egypro.2011.03.335>.

- Jia, X., Li, Z., Wang, F., Foo, D. C. Y., & Tan, R. R. (2016). Multi-dimensional pinch analysis for sustainable power generation sector planning in China. *Journal of Cleaner Production*, 112.
<https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2015.10.102>.

- Jung, S., Dodbiba, G., Chae, S. H., & Fujita, T. (2013). A novel approach for evaluating the performance of eco-industrial park pilot projects. *Journal of Cleaner Production*, 39, 50–59. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2012.08.030>.

- Kucukvar, M., Egilmez, G., Onat, N. C., & Samadi, H. (2015). A global, scope-based carbon footprint modeling for effective carbon reduction policies:

Lessons from the Turkish manufacturing. *Sustainable Production and Consumption*, 1, 47–66. <https://doi.org/10.1016/j.spc.2015.05.005>.

- Li, X., & Zhang, Q. (2015). AHP-based resources and environment efficiency evaluation index system construction about the west side of Taiwan Straits. *Annals of Operations Research*, 228(1), 97–111. <https://doi.org/10.1007/s10479-012-1072-y>.

- Li, Y., & Ma, C. (2015). Circular economy of a papermaking park in China: a case study. *Journal of Cleaner Production*, 92, 65–74. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2014.12.098>.

- Long, Y., Pan, J., Farooq, S., & Boer, H. (2016). A sustainability assessment system for Chinese iron and steel firms. *Journal of Cleaner Production*, 125, 133–144. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2016.03.030>.

- Organisation for Economic Cooperation and Development. (2009). *Sustainable Manufacturing and Eco-Innovation: Framework, Practices and Measurement*. *Oecd*, 38. <https://doi.org/10.1177/0022146512457153>.

- Pakarinen, S., Mattila, T., Melanen, M., Nissinen, A., & Sokka, L. (2010). Sustainability and industrial symbiosis—The evolution of a Finnish forest industry complex. *Resources, Conservation and Recycling*, 54(12), 1393–1404. <https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2010.05.015>.

- Park, H.-S. H.-S., & Behera, S. K. S. K. (2014). Methodological aspects of applying eco-efficiency indicators to industrial symbiosis networks. *JOURNAL OF CLEANER PRODUCTION*, 64, 478–485. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2013.08.032>.

- Park, H. S., & Behera, S. K. (2014). Methodological aspects of applying eco-efficiency indicators to industrial symbiosis networks. *Journal of Cleaner Production*, 64, 478–485. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2013.08.032>.

- Rosano, M., & Schianetz, K. (2014). Measuring sustainability performance in industrial parks: A case study of the Kwinana industrial area. *International Journal of Sustainable Development*, 17(3), 261–280. <https://doi.org/10.1504/IJSD.2014.064181>.

- Saleman, Y., & Jordan, L. S. (2013). *The Implementation of Industrial Parks: Some Lessons Learned in India (World Bank Other Operational Studies)*. The World Bank. Retrieved from

<https://econpapers.repec.org/RePEc:wbk:wbooper:16488>.

- Singh, R. K., Murty, H. R., Gupta, S. K., & Dikshit, A. K. (2009). An overview of sustainability assessment methodologies. *Ecological Indicators*, 9(2), 189–212. <https://doi.org/10.1016/j.ecolind.2008.05.011>.

- Sun, Q. (2015). Research on warning model of circular economy. *International Journal of U- and E- Service, Science and Technology*, 8(5), 165–174. <https://doi.org/10.14257/ijunesst.2015.8.5.15>.

- Valenzuela-Venegas, G., Salgado, J. C., & Díaz-Alvarado, F. A. (2016). Sustainability indicators for the assessment of eco-industrial parks: classification and criteria for selection. *Journal of Cleaner Production*, 133. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2016.05.113>.

- Veleva, V., Lowitt, P., Angus, N., & Neely, D. (2016). Benchmarking eco-industrial park development: the case of Devens. *Benchmarking: An International Journal*, 23(5), 1147–1170. <https://doi.org/10.1108/BIJ-06-2014-0056>.

- Vidová, J. (2010). Industrial Parks-History, Present and its Influence to the Employment. *Review of Economic Perspectives*, 10(1), 41–58.

- Wang, Q., Sun, Y., Yuan, X., Cao, D., Zuo, J., & Gao, Z. (2017). Addressing the efficiency of the core ecological industrial chain: A DEA approach. *Journal of Cleaner Production*, 156, 235–243. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2017.03.185>.

- Wen, Z., & Meng, X. (2015). Quantitative assessment of industrial symbiosis for the promotion of circular economy: a case study of the printed circuit boards industry in China's Suzhou New District. *Journal of Cleaner Production*, 90, 211–219. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2014.03.041>.

- Xu, T., Gao, P., Yu, Q., & Fang, D. (2017). An Improved Eco-Efficiency Analysis Framework Based on Slacks-Based Measure Method. *Sustainability*, 9(6), 952. <https://doi.org/10.3390/su9060952>.

- Yang, J., Chen, B., Qi, J., Zhou, S., & Jiang, M. (2012). Life-cycle-based multicriteria sustainability evaluation of industrial parks: a case study in China. *The Scientific World Journal*, 2012, 9. <https://doi.org/10.1100/2012/917830>.

- Yune, J. H., Tian, J., Liu, W., Chen, L., & Descamps-large, C. (2016). Greening Chinese chemical industrial park by implementing industrial ecology

strategies: A case study. *Resources, Conservation and Recycling*, 112, 54–64. <https://doi.org/10.1016/j.resconrec.2016.05.002>.

- Zhang, H., Hara, K., Yabar, H., Yamaguchi, Y., Uwasu, M., & Morioka, T. (2009). Comparative analysis of socio-economic and environmental performances for Chinese EIPs: case studies in Baotou, Suzhou, and Shanghai. *Sustainability Science*, 4(2), 263–279. <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1007/s11625-009-0078-0>.

- Zhao, Y., Shang, J., Chen, C., & Wu, H. (2008). Simulation and evaluation on the eco-industrial system of Changchun economic and technological development zone, China. *Environmental Monitoring and Assessment*, 139(1–3), 339–349. <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1007/s10661-007-9840-x>.

- Zhou, C., Zhao, C. X. X., & Yang, Z. P. P. (2017). Strategies for environmentally friendly development in the Northern Tianshan Mountain Economic Zone based on scenario analysis. *Journal of Cleaner Production*, 156, 74–82. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2017.03.109>.